

DE REPRESENTATIE VAN PEDOFILIE

Een retorische analyse van de documentaire
LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES

Bachelor Eindwerkstuk

Universiteit Utrecht - Faculteit Geesteswetenschappen

Naam: Merel van Baal
Studentnummer: 4116291
Studie: Media en Cultuur
Studiejaar: 2016-2017
Blok: 4
Begeleider: dr. Andrea Meuzelaar
Inleverdatum: 10 juli 2017
Woordenaantal: 7.691

Abstract

In deze scriptie geef ik antwoord op de vraag: “*Welk perspectief op pedofilie wordt er in de documentaire LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES geconstrueerd?*” Om dit te onderzoeken maak ik gebruik van de theorie van Nichols over het gebruik van retorica in de documentairefilm. Volgens Nichols heeft iedere documentaire zijn eigen *voice*, waarmee de documentaire een perspectief biedt op het subject. Ik voer in dit onderzoek een retorische analyse uit. Hierbij richt ik me op 4 departementen die Nichols noemt: *Invention, arrangement, delivery* en *style*.

Uit eerder onderzoek is gebleken dat de representatie van de pedofiel in de media eenzijdig en negatief is. Hierdoor wordt er een bijdrage geleverd aan een morele paniek in de samenleving. De fictiefilm benadrukt echter de menselijke kanten en laat zien dat hij meer is dan alleen een pedofiel. Er is echter nog geen onderzoek gedaan naar de representatie in de non-fictiefilm. Met dit onderzoek wil ik zodoende een bijdrage leveren aan dit debat.

Uit het onderzoek blijkt dat de representatie in grote lijnen strookt met de representatie die de media veelal biedt. De pedofiel wordt in deze documentaire gerepresenteerd als onbetrouwbaar, eng en gevaarlijk. Dit draagt bij aan een ‘wij versus zij’-discours. De pedofiel wordt hierdoor neergezet als de Ander en een bedreiging voor de samenleving. Zo draagt deze documentaire bij aan de morele paniek in de samenleving. Er zijn echter enkele elementen waardoor dit negatieve beeld wordt genuanceerd. De documentaire laat ruimte voor de menselijke kant van de pedofiel, iemand die wil en wellicht zelfs kan veranderen in een normale burger, iemand die wij wel als buurman willen hebben. Doordat deze representatie zowel positieve als negatieve belichting kent, staat de representatie van de documentairefilm op zichzelf als de representatie van iemand die van nature een slecht persoon is, maar echter wel een menselijk is. Er wordt hierdoor benadrukt dat wij als samenleving eerder dan hen buiten de samenleving zetten, het gesprek moeten aangaan met en over pedofilie om zo het probleem eventueel op te lossen.

Voor een vervolgonderzoek zou het interessant zijn om meerdere documentaires te analyseren om zo een gedegen bijdrage te leveren aan het debat. Ook zou het interessant zijn om de representatie in documentairefilms uit verschillende landen te vergelijken.

Inhoudsopgave

Inleiding	3
Hoofdstuk 1: De representatie van pedofilie in de media	5
Hoofdstuk 2: Het gebruik van retorische middelen in de documentaire film	8
2.1 Invention.....	8
2.2. Arrangement.....	9
2.3 Style.....	10
2.4 Memory	10
2.5 Delivery	11
Hoofdstuk 3: Operationalisering	11
Hoofdstuk 4: Analyse	12
4.1 Synopsis	12
4.2 Arrangement.....	13
4.2.1. Narratieve structuur.....	13
4.2.2 Personages	14
4.3. Delivery	16
4.4 Style.....	18
4.4.1 Mise-en-scène	18
4.4.2 Cameravoering	20
4.4.3 Voice-over en muziek	21
Hoofdstuk 5: Conclusie	23
Bibliografie en Filmografie	26
Bijlage 1: Sequentieanalyse	27
Bijlage 2: Verklaring Kennisneming plagiaatregels	39

Inleiding

We are talking about the class of people that most people would classify as the least likeable in the world.¹

Louis Theroux

De openingsscène van de documentaire LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES toont een oneindige woestijn, tot er plots een gebouw opdoemt. Dit gebouw, omgeven door hekken en prikkeldraad, is Coalinga, een ziekenhuis in Californië waar meer dan vijfhonderd veroordeelde seksdelinquenten verblijven. In één van de eerste scènes spreekt Theroux met een seksdelinquent. In dit gesprek vraagt hij aan de man of hij beseft dat mensen in de buitenwereld hem waarschijnlijk liever dood dan levend zien. Enkele minuten later in de documentaire spreekt Theroux de therapeut van het ziekenhuis. Theroux geeft zelf aan moeilijk het weerzinwekkende verleden van de patiënten te kunnen vergeten. Hoe kan een therapeut werken met deze delinquenten die Theroux beschrijft als “The class of people that most people would classify as the least likeable in the world”? Theroux wil in de documentaire een beeld schetsen van de seksdelinquenten. De belangrijkste vraag die Theroux hiermee probeert te beantwoorden: Is het terecht dat de seksdelinquenten worden opgesloten in Coalinga of kunnen zij terugkeren in de maatschappij?

Het thema pedofilie wordt regelmatig in de media belicht. In het nieuws wordt de pedofiel vaak geportretteerd als de ‘verschrikkelijke’ dader. Volgens onderzoeker in de criminologie en sociologie Kieran McCartan wordt dit thema in dit soort gevallen vaak eenzijdig belicht, wat bijdraagt aan de ontwikkeling van morele paniek in de samenleving.² Pedofilie wordt volgens McCartan niet verder uitgediept en onderzocht, maar afgedaan als een verschrikking waar niet over moet worden gesproken. De samenleving wordt op deze manier aangespoord irrationeel te handelen, aldus McCartan.³ Het ontstaan van morele paniek is zorgwekkend, omdat het probleem hierdoor eerder wordt weggestopt dan opgelost.⁴ Volgens McCartan is de media-aandacht een belangrijke factor in het heersende discours rondom

¹ LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES, Louis Theroux, VPRO, gepubliceerd 13 januari 2017, geraadpleegd 25 mei 2017 op http://www.npoplus.nl/play/louis_theroux_a_place_for_paedophiles/2017-01-13/VPWON_1249187/282281.

² Kieran McCartan, “Media Constructions of, and reactions to, paedophilia in society,” In *Managing High-Risk Sex Offenders in the Community*, red. Karen Harrison. (London: Routledge, 2010), 248-268.

³ Idem, 265.

⁴ Idem, 252.

pedofilie.⁵ Onderzoek naar de representatie van pedofilie in media is om deze reden zeer interessant. Eerdere onderzoeken over de representatie van dit thema, leggen de focus op representatie van pedofilie door pers, boeken of fictiefilms. Er is echter nog geen onderzoek gedaan naar de representatie binnen het non-fictiegenre zoals documentaire. Om een bijdrage te leveren aan het debat over de representatie van pedofilie wordt in deze scriptie onderzoek gedaan naar de representatie van pedofilie in de documentaire. Er is gekozen voor deze specifieke documentaire vanwege de commotie rond de film. Zo mag de documentaire niet worden uitgezonden in Amerika vanwege de mentale conditie van de delinquenten.⁶ Ook heeft de BBC meerdere klachten gekregen van kijkers over de content van de documentaire. Deze zou door de kijkers worden ervaren als schokkend en weezinwekkend.⁷ In de media wordt deze content ook veelal besproken. In diverse reviews wordt er vooral gereageerd over hoe de seksdelinquenten worden weergegeven door de documentaire. Zo schrijft de Leicester Mercury lovend over de beschouwende manier waarop Theroux dit sensationele onderwerp aan de kijker vertoont en schrijft TVScoop over een dappere keuze van de documentaire om de pedofielen te humaniseren.⁸ Vanwege de discussie die heerst omtrent de content van de film en het perspectief dat het biedt, is het een interessante documentaire om te gebruiken in een onderzoek naar de representatie van de pedofilie.

De hoofdvraag van het onderzoek is: “*Welk perspectief op pedofilie wordt er in de documentaire LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES geconstrueerd?*” Om de constructie van een perspectief in de documentairefilm te onderzoeken sluit ik aan bij theoreticus Bill Nichols. In zijn boek *Introduction to Documentary* stelt hij dat elke documentaire een eigen *voice* heeft en door middel van deze *voice* een perspectief biedt op het subject. De *voice* komt volgens Nichols voort uit retorische middelen die de documentaire inzet. Deze retorische middelen bestaan uit de categorieën *invention*, *arrangement*, *style*, *memory* en *delivery*.⁹ In dit onderzoek worden *invention*, *arrangement*, *style* en *delivery* onderzocht. Om de hoofdvraag te beantwoorden zijn er drie deelvragen opgesteld: 1. “*Hoe draagt de opbouw van het narratief bij aan een perspectief op pedofilie?*” 2. “*Hoe draagt de inzet van het personage Louis Theroux bij aan het perspectief op pedofilie?*” 3. “*Hoe zijn filmische middelen ingezet om een perspectief*

⁵ Ibidem.

⁶ “Summary of the HIPAA privacy rule,” Health and Human Services, geraadpleegd 6 juli 2017, <https://www.hhs.gov/hipaa/for-professionals/privacy/laws-regulations/index.html>

⁷ “Louis Theroux documentary on paedophiles prompts viewer complaints,” Telegraph, gepubliceerd 20 april 2009, geraadpleegd 7 juli 2017, <http://www.telegraph.co.uk/news/celebritynews/5189171/Louis-Theroux-documentary-on-paedophiles-prompts-viewer-complaints.html>

⁸ “The word on Louis Theroux: A place for Paedophiles,” Independent, gepubliceerd 23 april 2017, geraadpleegd 7 juli 2017, <http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/tv/features/the-word-on-louis-theroux-ndash-a-place-for-paedophiles-1673315.html>

⁹ Bill Nichols, *Introduction to Documentary* (Indiana: Indiana University Press, 2010).

te construeren op pedofilie?" Met behulp van deze deelvragen wil ik het gebruik van retorische middelen in deze documentaire uiteenzetten om zo antwoord te geven op mijn hoofdvraag.

In het eerste hoofdstuk wordt dit onderzoek gepositioneerd in het bestaande debat over de representatie van pedofilie in de media. Dit doe ik door andere onderzoeken aan te halen en weer te geven wat zij hebben ondervonden over deze representatie. In het tweede hoofdstuk wordt het theoretisch kader uiteengezet. Diverse theorieën van onder andere Nichols over retorische strategieën in de documentairefilm worden hierin aangehaald. In het derde hoofdstuk wordt de operationalisering van dit theoretische kader uitgelegd. In het vierde hoofdstuk wordt de analyse van de documentaire beschreven en antwoord gegeven op beide deelvragen. In de conclusie zal een antwoord worden gegeven op de hoofdvraag en worden ideeën besproken voor eventuele vervolgonderzoeken.

Hoofdstuk 1. De representatie van pedofilie in de media

Er zijn diverse onderzoeken gedaan naar de discoursen die worden geconstrueerd door verschillende soorten media. In dit hoofdstuk worden enkele onderzoeken genoemd die het debat over de representatie van pedofilie toelichten.

Professor Kieran McCartan beschrijft in zijn artikel "Media Constructions of, and Reactions to, Paedophilia in Society" hoe pedofilie door de pers wordt gerepresenteerd.¹⁰ De uitspraken in dit artikel zijn gebaseerd op eerder onderzoek naar de representatie van pedofilie in de media. Hieruit blijkt dat de pers gebruik maakt van dreigende en negatieve woorden als pervers en monsterlijk om pedofilie te beschrijven. Pedofielen worden op deze manier gerepresenteerd als bedreigend en inhumain, aldus McCartan.¹¹ Er wordt volgens McCartan niet dieper ingegaan op verschillen in daden (verkrachting, aanranding, internetpornografie et cetera) en verschillen in de ernst van deze daden. Hierdoor wordt een homogene groep geconstrueerd: de pedofiel. De homogene groep pedofielen wordt volgens McCartan in de media gekenmerkt door stereotypingen. De pedofiel wordt beschreven als mannelijk en onsuccesvol. Daarbij heeft de pedofiel een problematische achtergrond en is hij vaak van een middelbare leeftijd. De pedofiel kan zichzelf volgens dit discours niet beheersen.¹² Volgens McCartan wordt er door de oppervlakkigheid van deze artikelen morele paniek veroorzaakt in de samenleving. Dit wordt vaak mede veroorzaakt door een 'wij versus zij'-discours die de media construeren waarbij de pedofiel wordt gerepresenteerd als een bedreiging van buitenaf, aldus McCartan.¹³

¹⁰ McCartan, 248-268.

¹¹ Ibidem.

¹² Idem, 281.

¹³ McCartan, 252-253.

Voor een verdere uitleg over de constructie van morele paniek over pedofilie door de media verwijst McCartan naar het boek *Folk Devils and Moral Panics: The creation of the Mods and Rockers* van Stanley Cohen.¹⁴ Hij beschrijft morele paniek als een irrationele angst of bezorgdheid over de acties of ideologieën van een bepaalde groep of subcultuur door de maatschappij, die deze acties of ideologieën ziet als een bedreiging voor de samenleving.¹⁵ Volgens Cohen speelt de media een grote rol in het creëren van deze morele paniek door eenzijdige en generaliserende artikelen te schrijven over het subject. Cohen geeft in zijn boek aan dat dit veelal terug te zien is als er wordt gesproken over pedofilie. Volgens Cohen is het problematisch dat er niet met kennis wordt gesproken over pedofilie, maar vooral angst en haat wordt gezaaid. Cohen concludeert dat op deze manier er geen begrip komt over het onderwerp en er zo ook geen oplossing kan komen.¹⁶

Onderzoekers Chris Geer en Yvonne Yewkes bouwen in het artikel “Extremes of Otherness: Media Images of Social Exclusion” voort op de theorie van Cohen over de constructie van een morele paniek.¹⁷ Zij leggen hierbij de nadruk op het creëren van de Ander door de media. Volgens Geer en Yewkes wordt er mede door het gebruik van stereotyperingen door de media benadrukt hoe anders de pedofiel is ten opzichte van de rest van de samenleving.¹⁸ De samenleving wordt geportretteerd als geordend, goed en eerlijk, terwijl pedofielen worden beschreven als monsters en freaks. De pedofiel wordt op deze manier buiten de maatschappij geplaatst en neergezet als de Ander. Hierdoor wordt een ‘wij versus zij’-discours geconstrueerd. Deze Ander wordt door de media neergezet als gevaarlijk en een vijand voor onze samenleving, aldus Geer en Yewkes.¹⁹ Door deze Ander te creëren leggen de media het probleem buiten de maatschappij. Wij – de samenleving – hoeven op deze manier niet zelf naar een oplossing te zoeken, maar zijn bang voor datgene wat ons bedreigt.²⁰

McCartan verwijst in zijn tekst naar het artikel “The ultimate neighbour from hell? Stranger danger and the media framing of paedophiles” van Jenny Kitzinger om aan te geven hoe er door een proactieve houding van de media wordt bijgedragen aan deze morele paniek over het thema pedofilie.²¹ De media roepen volgens Kitzinger op tot een proactieve houding tegen de pedofiel door artikelen te plaatsen met waarschuwende titels als “Beware of this Evil

¹⁴ Stanley Cohen, *Folk Devils and Moral Panics: The creation of the Mods and Rockers* (Londen: Routledge, 2002).

¹⁵ Idem, 17.

¹⁶ Idem, 18-20.

¹⁷ Chris Geer en Yvonne Jewkes, “Extremes of Otherness: Media Images of Social Exclusion,” *Social Justice* 32 (2005): 20-31.

¹⁸ Idem, 20.

¹⁹ Idem, 21-29.

²⁰ Idem, 29.

²¹ Jenny Kitzinger, “The ultimate neighbour from hell? Stranger danger and the media framing of paedophiles,” in *Social Policy, the Media and Representation*, red. Robert Franklin (Londen: Psychology Press, 1999), 207-221.

Pervert!”.²² Met dit soort artikelen roepen de media op om deze seksdelinquenten uit de samenleving te weren. Hierdoor wordt door de media een ‘wij versus zij’-discours geconstrueerd, aldus Kitzinger. Op deze manier ontstaat er volgens Kitzinger geen gesprek over het thema en wordt er ook geen kennis opgedaan om het probleem op te lossen.²³ Door deze eenzijdige en negatieve berichtgeving door de media wordt er volgens Kitzinger morele paniek gecreëerd in de samenleving.²⁴

In deze onderzoeken ligt de nadruk op de representatie van de pedofilie in de informatieve media zoals kranten en nieuwszenders, maar wordt de representatie in fictie niet toegelicht. Dit gebeurt wel in het onderzoek van wetenschappers Lelia Green en Sarah Goode.. In hun artikel “The Hollywood Treatment of Paedophilia” halen zij onder andere Cohen aan en zijn theorie over de eenzijdige representatie door de media. Deze representatie vergelijken zij met de manier waarop pedofilie wordt gerepresenteerd in de fictiefilm.²⁵ Volgens Green en Goode spreken de media over een buitenstaander (de Ander) die onze samenleving bedreigt.²⁶ Daarbij merken Green en Goode op dat de media pedofielen presenteren als beesten die zichzelf niet kunnen beheersen, laat staan naast ons kunnen leven in de samenleving.²⁷ Het is dan ook opvallend dat volgens hun onderzoek de representatie van pedofilie in de fictiefilm dit beeld tegenspreekt. Volgens Green en Goode representeert de fictiefilm de pedofiel als menselijk en veranderbaar. Zij zouden zichzelf kunnen beheersen en zelfs kunnen genezen. Daarbij zou de representatie van deze fictiefilms onderstrepen dat pedofilie een probleem is dat bespreekbaar moet worden gemaakt. De maatschappij zou volgens deze films meer moeten leren over pedofilie om zo eventuele slachtoffers te kunnen beschermen, aldus Green en Goode.²⁸ In het volgende hoofdstuk wordt het theoretisch kader uiteengezet dat wordt gebruikt in dit onderzoek.

Hoofdstuk 2. Het gebruik van retorische middelen in de documentaire film

Onder theoretici in de mediatheorie is er al langere tijd een debat gaande over de documentairefilm en hoe binnen dit genre wordt omgegaan met de weergave van de

²² Idem, 2017.

²³ Idem, 218-221.

²⁴ Idem, 217-218.

²⁵ Lelia Green en Sarah Goode, “The Hollywood Treatment of Paedophilia: Comparing some Cinematic and Australian Press Constructions of Paedophilia Between 2003 and 2006,” *Social Justice* 32 (2005): 20-31.

²⁶ Idem, 74.

²⁷ Ibidem.

²⁸ Idem, 82-83

werkelijkheid. Documentairemaker John Grierson stelde in 1933 de documentaire voor als een “creative treatment of reality”.²⁹ Dit zou betekenen dat een documentaire tussen zowel fictie als non-fictie in zit. Theoreticus Bill Nichols stelt dat de documentairefilm niet alleen een “creative treatment of reality” is, maar een standpunt inneemt over de historische wereld.³⁰ Volgens Nichols gebruikt de documentairefilm retorische middelen om dit standpunt te creëren. Dit noemt Nichols de *voice*: “Voice is a measure of how a filmmaker responds to and speaks about the world he or she shares with us”.³¹ Het gaat hierbij om het perspectief dat geboden wordt door de filmmaker. Professor Carl Plantinga stelde in 1997 al dat dit perspectief impliciet kan worden geuit door middel van beelden, geluid en editing. Verder stelt Plantinga dat de documentairefilm retorisch van aard is, omdat deze een perspectief biedt aan de kijker.³² Nichols’ theorie is vergelijkbaar met het denkbeeld van Plantinga. Hij stelt dat de vijf categorieën van de klassieke retorica toegepast kunnen worden op de documentairefilm. Aan de hand van deze vijf categorieën zou het gebruik van retorische middelen in de documentairefilm herkend kunnen worden. Deze categorieën zijn: *Invention*, *Arrangement*, *Style*, *Memory* en *Delivery*.³³ In de volgende paragrafen worden deze categorieën verder uitgelegd.

2.1 Invention

De eerste categorie, *invention*, verwijst naar het soort bewijsmiddel dat wordt aangedragen in de documentaire. Nichols maakt hierbij onderscheid tussen twee soorten bewijs: *inartistic* en *artistic proof*.³⁴ *Inartistic proof* zijn feitelijke bewijzen. Hierbij kan gedacht worden aan getuigen, beeldmateriaal, of fysiek bewijsmateriaal, zoals vingerafdrukken en DNA.³⁵ Dit soort feitelijke bewijsmateriaal is niet bedacht door de filmmaker. Nichols benadrukt echter wel dat dit bewijsmateriaal op een bepaalde manier geïnterpreteerd kan worden door de filmmaker, zodat het een argument of standpunt kan ondersteunen.³⁶ *Artistic proof* verwijst naar een eigen constructie van de filmmaker. Het beeld wordt in dit geval getoond in een interpretatief frame.³⁷ Dit frame kan op verschillende manieren worden geconstrueerd, bijvoorbeeld door het gebruik van licht, camerawerk, bepaalde personages of setting. Nichols onderscheidt drie

²⁹ Definitie van Grierson geciteerd door Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, 7.

³⁰ Nichols, 67.

³¹ Idem, 69.

³² Carl Plantinga, *Rhetoric and Representation in Nonfiction Film* (New York: Cambridge University Press, 1997), 100.

³³ Nichols, 77.

³⁴ Idem, 78.

³⁵ Ibidem.

³⁶ Ibidem.

³⁷ Ibidem.

verschillende soorten *artistic proof*. Ten eerste noemt hij *ethos*.³⁸ Dit zijn ethische bewijsmiddelen die de geloofwaardigheid van de filmmaker of het personage moeten benadrukken. Ten tweede noemt Nichols *pathos*.³⁹ Pathetische bewijsmiddelen spelen in op het gevoel van de kijker. Deze creëren een gunstige gemoedstoestand bij de kijker voor het overbrengen van een perspectief.⁴⁰ Hierbij kan gedacht worden aan het gebruik van emotionele muziek of het in beeld brengen van verdrietige mensen. Hierdoor wordt een emotionele verbintenis aangegaan tussen de kijker en het beeld en zal de kijker het argument dat de documentaire maakt eerder aannemen. Als laatste noemt Nichols *logos*.⁴¹ Dit houdt in dat bewijsmiddelen logisch moeten zijn om zo de impressie te geven van een waarheid. Een voorbeeld hiervan zijn wetenschappelijke data. Wetenschappelijke data ziet de kijker als informatie uit een betrouwbare bron. Wat deze wetenschappelijke data aantoont, zal dan wel waar moeten zijn, aldus Nichols.⁴²

2.2 Arrangement

De categorie *Arrangement* gaat over de structurering van het verhaal dat de documentaire vertelt.⁴³ De verschillende bewijsmaterialen worden geordend om het betoog te construeren. Door deze constructie komt het betoog geloofwaardig over. Volgens Nichols heeft een *arrangement* twee karakteristieken. Ten eerste noemt hij het gebruik van voor –en tegenargumenten in de documentaire.⁴⁴ Hierdoor lijkt het alsof beide kanten van het verhaal worden belicht. De filmmaker zal er echter wel voor kiezen om de argumenten die zijn betoog steunen zwaarder te laten wegen dan de tegenargumenten, aldus Nichols.⁴⁵ Het tweede karakteristiek van deze categorie is het combineren van feiten en emotie. Hierdoor zal volgens Nichols de kijker eerder overtuigd raken van het gegeven argument.⁴⁶

2.3 Style

De categorie *Style* verwijst naar alle verschillende stilistische factoren van de documentaire.⁴⁷ Voor stilistische kenmerken van een film en hoe deze kunnen worden ingezet verwijst Nichols naar andere boeken in de filmtheorie, waaronder het boek *Film Art: an Introduction* van

³⁸ Idem, 79.

³⁹ Ibidem.

⁴⁰ Ibidem.

⁴¹ Ibidem.

⁴² Idem, 82.

⁴³ Idem, 85.

⁴⁴ Idem, 86.

⁴⁵ Ibidem.

⁴⁶ Idem, 88.

⁴⁷ Idem, 89.

Bordwell en Thompson.⁴⁸ Volgens Nichols wordt het concept *style* in deze boeken uitvoerig besproken, iets wat hij hierom niet meer hoeft te doen. Bordwell en Thompson bespreken in hun boek *mise-en-scène*, cinematografie, editing en geluid van de film als stilistische kenmerken. Onder de *mise-en-scène* van een film wordt onder andere de setting, belichting, *staging* en kostumering verstaan.⁴⁹ Cinematografie wordt uitgelegd als een concept waarbij het niet gaat om wat er wordt gefilmd, maar hoe het wordt gefilmd. De cinematografische kwaliteit berust op drie factoren: de fotografische aspecten van het shot, de *framing* van het shot en de duur van het shot. Door deze factoren te gebruiken kan er een perspectief worden geboden, aldus Bordwell en Thompson.⁵⁰ Bij *editing* spreken Bordwell en Thomson over de coördinatie van het ene shot naar het andere.⁵¹ Door keuzes in soorten overgangen tussen de shots kan er ondersteuning worden gegeven aan het narratief. Het laatste concept dat wordt genoemd is geluid. Hierin wordt er onderscheid gemaakt tussen diëgetisch en non-diëgetisch.⁵² Daarbij kan gedacht worden aan een gesprek tussen de personages of geluid van de omgeving (diëgetisch) tot muziek of *voice-over* (non-diëgetisch). Al deze concepten die Bordwell en Thomson bespreken ondersteunen - samen en los van elkaar - het argument dat de film maakt, aldus Nichols.⁵³

2.4 Memory

Memory gaat volgens Nichols over het toespreken van een publiek. Hij zegt hierover het volgende: "Memory holds crucial importance for speech delivered on the spot."⁵⁴ Hierbij gaat het om de manier waarop men een speech onthoudt. Een film wordt echter niet gebracht als een toespraak. Volgens filmwetenschapper Willem Hesling is deze categorie hierom niet van toepassing op film.⁵⁵ Volgens de theorie van Nichols kan de categorie *memory* wel gevonden worden in de documentairefilm. Een documentaire is in dit geval zelf een herinnering naar hoe iets plaatsvond in het verleden en draagt op deze manier bij aan *popular memory*.⁵⁶ Ook kan het departement *memory* van toepassing zijn als de kijker gebruik maakt van beelden die hij of zij eerder heeft gezien in de film, aldus Nichols.⁵⁷

⁴⁸ Idem, 281.

⁴⁹ David Bordwell en Kristin Thompson, *Film Art: An Introduction* (New York: McGraw-Hill, 2013), 112.

⁵⁰ Idem, 162.

⁵¹ Idem, 218.

⁵² Idem, 265.

⁵³ Nichols, 89-90.

⁵⁴ Nichols, 90.

⁵⁵ Willem Hesling, *Retorica en Film: Een onderzoek naar de structuur en functie van klassieke overtuigingsstrategieën in fictionele, audiovisuele teksten* (Leuven: Katholieke Universiteit, Faculteit sociale wetenschappen, departement communicatiewetenschap, 1985), 36.

⁵⁶ Nichols, 91.

⁵⁷ Ibidem.

2.5. Delivery

De laatste categorie, *delivery*, wordt door Nichols uitgelegd als het overbrengen van een toespraak door middel van gezichtsuitdrukkingen en gebaren. Hij zegt hierover: “Because oration was originally a matter of direct, face-to-face encounter [...] delivery involved [...] the expressions and gestures that accompanied it.”⁵⁸ Hij duidt hier op de non-verbale communicatie tijdens een toespraak. Volgens Nichols is deze non-verbale communicatie terug te zien tijdens interviews die plaatsvinden gedurende de documentaire. Het gaat hierbij om de non-verbale communicatie tussen de interviewer en geïnterviewde. Op deze manier wordt het argument van de documentairmaker overgebracht, aldus Nichols.⁵⁹

In het volgende hoofdstuk wordt uitgelegd hoe dit model van Nichols is toegepast in het onderzoek.

Hoofdstuk 3. Operationalisering

De analyse is opgedeeld in drie delen. Allereerst wordt de eerste deelvraag “*Hoe draagt de opbouw van het narratief bij aan een perspectief op pedofilie?*” beantwoord door de categorie *arrangement* uiteen te zetten. In het tweede deel wordt de categorie *delivery* onderzocht om zo de deelvraag “*Hoe draagt de inzet van het personage Louis Theroux bij aan het perspectief op pedofilie?*” te beantwoorden. In het laatste gedeelte van deze analyse wordt de derde deelvraag “*Hoe zijn filmische middelen ingezet om een perspectief te construeren op pedofilie?*” beantwoord door de inzet van de categorie *style* binnen deze documentaire te onderzoeken. Verscheidenen elementen in de categorieën *arrangement*, *delivery* en *style* kunnen dienen als bewijsmiddel voor het argument dat de documentaire maakt. Hierom wordt er geen aparte paragraaf gewijd aan de categorie *invention* maar wordt deze verweven met de categorieën *arrangement*, *delivery* en *style*.

De analyse begint met een korte synopsis van de documentaire. Hierna wordt aan de hand van een sequentieanalyse de structuur van de documentaire uiteengezet om zo de categorie *arrangement* te onderzoeken. De opbouw van het narratief en de montage van de documentaire worden onderzocht op hun bijdrage aan het perspectief van de documentaire op pedofilie. Daarbij worden de verschillende personages aangehaald om uit te leggen hoe hun rol een bijdrage levert aan de representatie.

⁵⁸ Idem, 92.

⁵⁹ Idem, 92.

In het tweede gedeelte van deze analyse wordt de categorie *delivery* onderzocht. Er wordt in dit gedeelte gelet op de rol van Louis Theroux binnen de documentaire. Zijn non-verbale communicatie wordt geanalyseerd om zo te onderzoeken hoe dit het standpunt van de documentaire ondersteunt. Bij non-verbale communicatie kan gedacht worden aan het gebruik van zijn stem (fluisteren, schreeuwen), gezichtsuitdrukkingen en lichaamshouding. Er zullen enkele exemplarische scènes worden besproken waarin dit voorkomt.

In het derde gedeelte van de analyse wordt de categorie *style* aangehaald. Verschillende stilistische kenmerken worden onderzocht in hun functie als bewijsmateriaal. De stilistische kenmerken waarop wordt gelet zijn de mise-en-scène, cameravoering, en het geluid. Omdat het niet haalbaar is in dit onderzoek de stilistische kenmerken van iedere sequentie te bespreken, wordt ook in dit gedeelte gebruik gemaakt van enkele exemplarische scènes uit de documentaire.

Door mijn onderzoek op deze manier uit te voeren zal ik antwoord geven op de drie deelvragen. Met de informatie die ik hiermee zal verkrijgen verwacht ik een antwoord te kunnen geven op mijn hoofdvraag welk perspectief op pedofilie er in de documentaire LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES wordt geconstrueerd.

Hoofdstuk 4. Analyse

4.1. Synopsis

Louis Theroux neemt in de documentaire LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES de kijker mee naar Coalinga. In dit ziekenhuis spreekt Theroux met verschillende seksdelinquenten en therapeuten en filmt hij hun dagelijkse leven. Op deze manier wil Theroux erachter komen wie deze seksdelinquenten zijn, wat zij zelf vinden van de stempel pedofiel, of zij spijt hebben van hun daden en of zij te genezen zijn. Gedurende de documentaire spreekt Theroux met zowel delinquenten die genezen zijn verklaard, delinquenten die in therapie zitten als ook delinquenten die beweren geen genezing nodig te hebben. Na zowel positieve als negatieve gesprekken te hebben gehad over pedofilie, vertrekt Theroux uit Coalinga, concluderend dat er waarschijnlijk één of twee delinquenten echt genezen zijn. Het merendeel van de delinquenten zal echter nooit terugkeren naar de maatschappij, aldus Theroux.

4.2. Arrangement

4.2.1. Narratieve structuur

De structuur van de documentaire heeft een opvallend patroon. De documentaire begint met het beeld vanuit een auto die door een woestijn richting Coalinga rijdt (afbeelding 1). In deze scène introduceert Theroux het ziekenhuis. In het ziekenhuis vinden verschillende interviews plaats tussen Theroux, de seksdelinquenten en de therapeuten. Tussen deze interviews in zijn er shots van lange, donkere gangen van het ziekenhuis (afbeelding 2). Op het einde van de documentaire gaat de camera achteruit door een gang (afbeelding 3) en rijdt de auto weer weg van het ziekenhuis (afbeelding 4). Deze structuur waarbij Theroux een donker gangenstelsel ingaat, versterkt het idee dat Theroux de duistere wereld van de pedofilie betreedt. Aan het einde van de documentaire komt Louis weer uit deze duistere wereld om zijn ontdekkingen te delen met de kijker. Deze narratieve structuur, en met nadruk de donkere gangen en het feit dat Theroux door een onbewoond stuk land moet rijden om bij de locatie te komen, is een logisch bewijs dat de wereld van de pedofilie een duistere en gevaarlijke wereld is die ver weg staat van de normale samenleving en draagt bij aan de representatie van de pedofiel als eng en gevaarlijk

Afbeelding 1: Scène 2.

Afbeelding 2: Scène 11.

Afbeelding 3: Scène 22.

Afbeelding 4: Scène 22.

Ook in de verhaallijn is er sprake van een opbouw naar een negatieve representatie van de pedofilie. In de eerste interviews spreekt Theroux met delinquenten die met behulp van therapie aan zichzelf werken. Gedurende deze interviews luistert Theroux naar de verhalen van de delinquenten en lijkt hij zelfs met hen te sympathiseren. Een voorbeeld hiervan is scène 8 waarin Mr. Lamb vertelt dat hij is genezen en terug mag keren naar de samenleving. Hij kan echter geen huis vinden vanwege zijn verleden. Theroux vraagt niet door over zijn daden maar geeft aan het schokkend te vinden dat hij niet kan re-integreren. Gedurende de documentaire lijkt deze de stemming echter om te slaan. Zo is er in scène 10 sprake van een heftige discussie tussen Theroux en Mr. Kitchens over Mr. Kitchens' geaardheid. Het interview wordt stopgezet

wanneer een therapeute vindt dat het gesprek te agressief wordt. Theroux laat in scène 18 ook weten de delinquenten steeds minder te geloven. Want door geloofwaardig en eerlijk over te komen, zo beargumenteert hij, hebben zij ook hun slachtoffers binnengehaald. Deze verhaalstructuur waarbij de stemming steeds grimmiger, agressiever en wantrouwiger wordt, bouwt een representatie op van de pedofiel als onbetrouwbaar en gevaarlijk.

Een ander aspect dat bijdraagt aan een negatieve representatie van pedofilie is de structuur van de interviews. In de documentaire komen verschillende mensen aan het woord. Er wordt door Theroux en de therapeuten over pedofilie gesproken, maar ook de pedofielen zelf komen aan het woord. Hierdoor worden verschillende kanten van het onderwerp belicht. Het laten zien van voor- en tegenargumenten geldt als een ethisch bewijsmiddel dat de documentaire geen oordeel geeft over het subject maar een eerlijke, objectieve visie biedt. De structuur van de documentaire zorgt er echter voor dat Theroux na ieder interview zelf aan het woord komt, waarbij hij de geloofwaardigheid van de persoon die eerder zijn verhaal vertelde ontkracht of bevestigt. Door deze structuur wordt het argument van Theroux zelf benadrukt ondanks de gegeven voor- en tegenargumenten. Een voorbeeld van deze structuur zien we terug in scène 18. In deze scène geeft Theroux aan dat de delinquenten die hij heeft gesproken erg normaal en eerlijk overkomen. Hij laat echter weten dat dit ook een façade kan zijn waarmee ze in het verleden ook hun slachtoffers hebben kunnen maken. Door dit statement ontkracht Theroux het idee dat de delinquenten menselijk en eerlijk zijn geweest gedurende de documentaire. Dit geldt als een logisch bewijsmiddel dat de pedofiel onbetrouwbaar en manipulatief is.

Deze narratieve structuur draagt bij aan een representatie van de pedofiel als onbetrouwbaar en gevaarlijk. In het volgende hoofdstuk ga ik in op de manieren waarop de verschillende personages een representatie van de pedofiel benadrukken.

4.2.2. Personages

In de documentaire LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES zijn er meerdere personages die ieder een eigen bijdrage leveren aan de representatie op pedofilie. Het hoofdpersonage is Louis Theroux. Wij volgen hem in zijn persoonlijke tocht door de wereld van de pedofilie. Gedurende zijn tocht denkt hij een enkele delinquent te hebben ontmoet die daadwerkelijk veranderd is. Hij geeft echter aan dat de meeste delinquenten niet kunnen genezen of terugkeren in de maatschappij (scène 22). Doordat de documentaire een persoonlijke zoektocht is en wordt verteld vanuit een persoonlijke ervaring, kan de kijker er vanuit gaan dat zijn oordeel puur en eerlijk is. Zijn uiteindelijke oordeel over de pedofilie –dat zij onveranderlijk en gevaarlijk zijn– is op deze manier voor de kijker hierdoor geloofwaardig en dus aannemelijk.

Naast dit hoofdpersonage worden er ook enkele personages geïntroduceerd die dienen als bewijsmateriaal dat pedofielen niet makkelijk hun levenswijze kunnen veranderen. De

eerste delinquent die dit aantoont is Mr. Rigby. In het begin van de documentaire laat hij weten een betere burger te zijn als hij de kans krijgt om terug te keren naar de maatschappij (scène 4). De eerstvolgende keer dat Mr. Rigby voorkomt in de documentaire wordt er echter besproken dat hij een afbeelding in zijn slaapkamer heeft van een minderjarige. Deze afbeelding zal zijn re-integratie tegenwerken (scène 12). Aan het einde van de documentaire spreekt Theroux nog eenmaal met Mr. Rigby. Tijdens dit gesprek worden de klinische testen besproken die zullen uitwijzen of hij is genezen. Mr. Rigby blijkt niet genezen te zijn en moet therapie blijven volgen (scène 19). De verhaallijn van Mr. Rigby laat zien dat hij graag wil veranderen maar dat de transformatie van pedofiel naar gewone burger niet makkelijk is. Dit fungeert als een logisch bewijs dat ondanks alle hulp van buitenaf het moeilijk is voor de pedofiel om zijn levenswijze te veranderen.

De tweede delinquent die wordt voorgesteld aan de kijker is Mr. Lamb, een seksdelinquent die wel genezen is verklaard. Gedurende de documentaire wordt er aangegeven dat Mr. Lamb heeft gekozen voor een castratie, wat heeft geholpen bij zijn genezing (scène 15). Later in het verhaal geeft hij aan dat therapie en castratie hem ondersteunen in “a new way of life” (scène 21). Het personage Mr. Lamb wordt door de documentaire ingezet als een logisch bewijs dat de pedofiel wel veranderlijk is, maar dat hier een combinatie van castratie en langdurige therapie voor nodig is.

Vervolgens worden erg verscheidene personages opgevoerd die zich uitspreken tegen het volgen van therapie. Zo geeft delinquent Mr. Kitchens aan dat hij geen mentale problemen heeft en hierom geen therapie hoeft te volgen: “Let’s be real clear (...) I am not now attracted to children. I don’t seek out the effection of children nor do I want to have sex with children.” (scène 10). Ook Mr. Yahn volgt geen therapie, hij gelooft niet dat mensen kunnen veranderen met hulp van buitenaf: “There is nobody that can tell what is going on inside my head. Only I can.”(scène 16). Beiden beweren geen gevaar te zijn voor de samenleving. Ook geven zij aan dat hun daden niet zo verschrikkelijk waren als de maatschappij vindt. Zo vertelt Mr. Yahn schouderophalend over zijn daden en laat hij weten dat deze niet zo erg zijn: “Did you see me physically rape a kid? No. My big thing was masturbation. Big thing!” (scène 16). Dat deze personages geen spijt betuigen is een logisch bewijs voor het idee dat pedofielen van nature slechte mensen zijn die verschrikkelijke daden begaan. Theroux gaat met beide mannen in discussie. Hij gelooft niet in hun zelfbenoemde genezing en confronteert hen met het feit dat zij geen therapie volgen. In de laatste scène van de documentaire zegt Theroux dat de mannen volgens hem zichzelf voor de gek houden: “I am baffled with the selfdelusion of some of the people” (scène 22). Dat Theroux met hen in discussie gaat, terwijl hij de andere delinquenten niet tegensprekt, dient als een logisch bewijs dat pedofielen van nature gevaarlijk zijn en therapie nodig hebben om normaal te functioneren.

De laatste personages die worden besproken zijn de therapeuten. Zij zijn bij ieder interview aanwezig. De therapeuten bespreken met Theroux hoe hij de uitspraken van de delinquenten moet opvatten en wat deze uitspraken zeggen over de delinquent in kwestie. Hierdoor wordt er gesuggereerd dat de delinquenten onbegrijpelijke wezens zijn en er vertaling nodig is tussen hen en de normale buitenwereld. Er wordt op deze manier een Ander geconstrueerd, iets of iemand die ver weg staat van, en onbegrijpelijk is, voor onze normale samenleving. Dit fungeert als logisch bewijs dat de pedofiel een vreemd wezen is dat niet in onze normale samenleving hoort.

Door deze verschillende personages op te voeren wordt er een representatie gegeven van de pedofiel als een van nature gevaarlijk wezen dat door middel van therapie en castratie eventueel zou kunnen genezen.

4.3. Delivery

Ook de non-verbale communicatie van Louis Theroux draagt bij aan het perspectief van de documentaire op pedofilie. Ten eerste is er een verschil te zien tussen de houding van Theroux ten opzichte van de therapeuten en zijn houding ten opzichte van de delinquenten gedurende de interviews. Wanneer Theroux spreekt met de therapeuten loopt of staat hij naast hen (afbeelding 5). Deze lichaamshouding van Theroux duidt op een gelijkwaardige relatie ten opzichte van de therapeuten. Wanneer Theroux de delinquenten spreekt, staat hij tegenover hen. De camera switcht op deze momenten tussen Louis en de delinquenten, zij zijn niet tegelijk in beeld (afbeelding 6 en afbeelding 7). Deze lichaamshouding duidt op een confrontatie tussen de personages. Deze tegenstelling in houding ten opzichte van de andere personages is een logisch bewijs dat de delinquenten niet gelijk zijn aan Theroux. Dit draagt bij aan een 'wij versus zij'-discours. Wij zijn normaal maar zij, de pedofiel, is slecht.

Afbeelding 5: Scène 6

Afbeelding 6: scène 10

Afbeelding 7: scène 10

Afbeelding 8: scène 8

Afbeelding 9: scène 8

Ten tweede is het opvallend dat tijdens de interviews met de delinquenten dat zij blijven zitten terwijl (afbeelding 8) Theroux veelal blijft staan (afbeelding 9). Zo is in scène 8 te zien dat Theroux naar het criminele verleden van de Mr. Rigby vraagt terwijl hij blijft staan en Mr. Rigby zit. Dat Theroux letterlijk op Mr. Rigby neerkijkt gedurende deze interviews geldt als een logisch bewijs dat de delinquent door hun verleden minderwaardig zijn ten opzichte van Theroux en dus ook ten opzichte van de samenleving. Dit draagt bij aan een representatie van de pedofilie als afkeurenswaardig.

Ten derde wordt het stemgebruik van Theroux op een opvallend manier ingezet in de documentaire. Door te fluisteren of zijn stem te verheffen maakt Theroux zijn mening duidelijk aan de kijker. Zo spreekt Theroux in scène 6 met een therapeut over hoe het is om dagelijks om te gaan met seksdelinquenten. Theroux geeft aan zelf moeite te hebben om met deze mannen te spreken, gezien hun verleden: "I am attempting to form a kind of a relationship with these people for the sake of filming, but I am also constantly aware that people at home will think; Why are you being nice to that guy given what he did." Tijdens dit gesprek neemt Theroux een fluitertoon aan. Door dit stemgebruik lijkt het alsof Theroux niet durft toe te geven dat hij een band probeert te krijgen met de delinquenten. Hierdoor wordt er benadrukt hoe verschrikkelijk deze delinquenten zijn en hoe erg hun daden waren. Dit draagt bij aan een representatie van de pedofiel als slecht persoon. Ook scène 10 draagt bij aan deze representatie, deze keer echter door een stemverheffing van Theroux. In deze scène spreekt Theroux met Mr. Kitchens over zijn verleden. Mr. Kitchens beweert geen pedofiel te zijn ondanks dat hij wel kinderen heeft misbruikt. Hij geeft aan zich wel onbewust aangetrokken te kunnen voelen tot kinderen, maar dit zou niet betekenen dat hij een pedofiel is. Theroux gaat in discussie en verheft voor het eerst in de documentaire zijn stem: "You feel you don't have a

problem? (...) That does not seem likely to me!” Deze stemverheffing benadrukt dat de delinquent ongelijk heeft en is een logisch bewijs dat pedofilie verkeerd is. Dit onderstreept de representatie van de pedofiel als de “verschrikkelijke” dader.

4.4. Style

4.4.1. Mise-en-scène

Binnen de mise-en-scène van de documentaire THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES zijn er een aantal elementen die bijdragen aan het perspectief dat de documentaire biedt. Ten eerste wordt in de documentaire de algehele setting van de locatie weergegeven door het openingsshot, enkele exemplarische shots en het eindshot. Deze verschillende shots laten vergezichten van de omgeving zien (afbeelding 10). Deze vergezichten benadrukken dat het ziekenhuis erg afgelegen ligt, ver weg van de bewoonde wereld. Hierdoor wordt er een ‘wij versus zij’-discours geconstrueerd. Wij bevinden ons in de bewoonde wereld maar zij, de slechte mensen, staan zowel fysiek als mentaal ver weg van de normale samenleving. Dit discours suggereert dat de pedofiel de Ander is en een bedreiging voor onze samenleving. Ook dit fungeert als logisch bewijs dat de pedofiel een vreemd wezen is dat niet in onze normale samenleving hoort. Daarbij wordt door het laten zien van deze afgelegen locatie benadrukt dat de pedofielen ver van de samenleving worden behandeld. Dit suggereert dat zij te gevaarlijk zijn om in de samenleving te behandelen. Deze shots ondersteunen een representatie van de pedofiel als iemand die anders is dan wij en een gevaar is voor onze samenleving.

Afbeelding 10: Scène 10.

Ten tweede draagt de belichting op opvallende wijze bij aan deze negatieve representatie. Tijdens de gesprekken met de seksdelinquenten bevinden zij zich in ruimtes zonder natuurlijk licht. Er is hier alleen sprake van onnatuurlijke tl-verlichting (afbeelding 11). Doordat het licht duister en onnatuurlijk is, wordt de stemming gekenmerkt als duister en gespannen. Hiertegenover staan de gesprekken met de therapeuten. Deze bevinden zich in ruimtes waar veel natuurlijk licht binnenvalt (afbeelding 12). Deze lichte en natuurlijke ruimtes

zorgen voor een open en ontspannen stemming. Deze opvallende tegenstelling in pathetische bewijzen benadrukken de representatie van de pedofiel als gevaarlijk en duister en geven aan dat de donkere en onheilspellende wereld van de pedofiel recht tegenover de lichte, ontspannen en normale buitenwereld staat. Deze representatie wordt verder ondersteunt door het gebrek aan daglicht gedurende de gesprekken met de delinquenten. Dit dient namelijk ook als een logisch bewijs dat de mensen en het onderwerp zo ernstig en monsterlijk zijn dat ze het daglicht niet kunnen verdragen.

Afbeelding 11: Scène 12.

Afbeelding 12: Scène 6.

Ten derde speelt de setting van deze interviews een belangrijke rol in het negatieve perspectief op de pedofilie. De gesprekken met de therapeuten vinden plaats in grote open ruimtes (afbeelding 12). Deze open setting suggereert een vrij, open en ontspannen gesprek. De gesprekken met de delinquenten vinden echter plaats in kleine gesloten ruimtes (afbeelding 11). Deze setting suggereert dat de wereld van deze delinquenten erg gesloten is. Dit dient als een logisch bewijs dat de delinquenten en het onderwerp van pedofilie niet in de openbaarheid horen, maar diep opgeborgen in ruimtes afgesloten van de buitenwereld. Deze tegenstellingen in logische bewijzen benadrukken de obscuriteit van de pedofilie.

Afbeelding 13: Scène 4.

Afbeelding 14: Scène 15.

Ten slotte zijn scène vier en vijftien goede voorbeelden van hoe de setting kan worden ingezet om het perspectief te benadrukken. Deze scènes vinden plaats in de slaapkamers van de delinquenten (afbeelding 13 en afbeelding 14). De slaapkamers zijn persoonlijke ruimtes van de delinquenten. Door hen in deze setting te interviewen wordt het idee geschetst dat de delinquenten Theroux een kijkje laten nemen in hun persoonlijke leven. In scène 4 bespreken zij ook kort de persoonlijke spullen van Mr. Rigby. Zij geven zich in deze setting bloot aan

Theroux. Dit suggereert dat zij eerlijk zijn in hun uitspraken. In beide scènes beweren de mannen dat zij zijn veranderd. Zo zegt Mr. Rigby: “I can be a better citizen.” (scène 4). Mr. Lamb legt uit zich niet meer aangetrokken te voelen tot kinderen en wil zijn spijt betuigen: “I changed their normal life to make mine something for that moment of fun.” (scène 15). Deze setting dient als een logisch bewijs dat deze delinquenten daadwerkelijk willen veranderen.

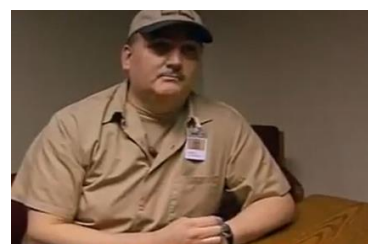
De mise-en-scène van de documentaire benadrukt een tegenstelling tussen de obscure, gevaarlijke pedofiel en de “gewone mens”. Het representeert de pedofiel als een crimineel die niet alleen fysiek maar ook mentaal ver buiten de maatschappij staat. Het is opvallend dat de laatst benoemde setting dit beeld van de slechte pedofiel nuanceert.

4.4.2. Cameravoering

Net als bij de mise-en-scène zijn er opvallende elementen in de cameravoering die bijdragen aan de constructie van het perspectief. Ten eerste volgt de camera letterlijk Theroux door Coalinga (afbeelding 15). Door deze cameravoering ziet de kijker het verhaal vanuit zijn perspectief. Dit is van belang bij de constructie van de representatie van de pedofiel. Zo zien we in scène 21 een confrontatie tussen Theroux en de Mr. Lamb. Mr. Lamb heeft zojuist een woning gekregen in de samenleving. Theroux legt hem echter voor dat hij eerst eerlijk moet zijn tegenover de buitenwereld over zijn daden: “You should own up to what you did to some extent.” Ook zet hij vraagtekens bij de vrijlating van Mr. Lamb: “When he goes out in the community, he may face a lot of publicity (...) if he finds that annoying that may be an issue for him.” Door de cameravoering waarbij de camera naast Theroux staat en tegenover de delinquent die aan de andere kant van de tafel zit, ziet de kijker dit gesprek vanuit het perspectief van Theroux waarbij hij de verandering en vrijlating van Mr. Lamb betwijfelt (afbeelding 16). Dit draagt bij aan een representatie van de pedofiel als onveranderlijk.

Afbeelding 15: Scène 8.

Afbeelding 16: Scène 21.

Ten tweede is de wijze waarop Theroux in beeld is gebracht opvallend. De camera staat gedurende de interviews schuin onder Theroux, terwijl de camera ten opzichte van de delinquent op ooghoogte staat of zelfs op hen neerkijkt. Een exemplarische scène die dit laat zien is scène zes waarin Theroux een delinquent interviewt over zijn verleden. Terwijl Theroux zijn vragen stelt kijkt de camera naar hem op (afbeelding 17), maar kijkt neer op de delinquent

(afbeelding 18). Deze cameravoering suggereert dat Theroux een groot en belangrijk personage is, terwijl de delinquent als minder belangrijk wordt weergegeven. Dit is een logisch bewijs dat de delinquent niet alleen letterlijk maar ook figuurlijk lager staat dan Theroux en benadrukt een representatie van de pedofiel als een minderwaardig personage. Het is echter opvallende dat de therapeut in dit gesprek aanhaalt dat hij een zelfde muzikale interesse heeft als de delinquent. Waarschijnlijk zijn zij zelfs naar de zelfde concerten geweest. Ondanks de cameravoering nuanceert dit gesprek de negatieve representatie van de delinquent. Door een gemeenschappelijke interesse aan te halen, normaliseert hij de seksdelinquent. Hiermee wordt aangegeven dat ook de pedofielen normale mensen zijn.

Afbeelding 17: Scène 6.

Afbeelding 18: Scène 6.

Afbeelding 19: Scène 16.

Ten derde zijn er verschillende shots waarbij close-ups van tralies te zien zijn (afbeelding 19). Deze close-ups benadrukken dat de delinquenten gevangen zitten in Coalinga. Hierdoor wordt Coalinga vergeleken met een gevangenis. Dit is een logisch bewijs voor het idee dat de delinquenten crimineel zijn en draagt zo bij aan een representatie van de pedofiel als een bedreiging voor de samenleving.

4.4.3. Voice-over en Muziek

Ook de manier waarop de voice-over en muziek zijn ingezet gedurende de documentaire dragen bij aan het perspectief op pedofilie. Ten eerste is tijdens de documentaire de voice-over van Theroux te horen. Hij gebruikt dit om zijn gedachten over de andere personages te delen met de kijker. Op deze manier kan Theroux na ieder interview zijn eigen perspectief geven over pedofilie. Zo vertelt hij in scène 16 dat het opvallend is hoe relatief normaal de levens van de delinquenten zijn in Coalinga. Met deze uitspraak suggereert Theroux dat zij dit

niet verdienen gezien hun verleden. In scène 18 laat Theroux de kijker weten dat hij de delinquenten niet vertrouwt:

One thing that struck me the most (...) is how relatively normal they could come across. (...) having a plausible manner was one of the qualities that enabled them to groom their victims, and I was keen not to be taken in.

Door uitspraken als deze te delen met de kijker draagt het gebruik van de voice-over bij aan een representatie van de pedofiel als slechte en onbetrouwbare mensen.

Ten tweede is er sprake van non-diëgetische muziek tijdens enkele scènes in de documentaire. Deze muziek bestaat uit een enkel strijkinstrument en plukken van een harp en is te horen terwijl de kijker shots ziet van de donkere gangen van het ziekenhuis. Dit geluid heeft een mysterieuze toon en creëert een spannende en onheilspellende stemming. Door deze combinatie tussen beeld en geluid wordt er onderstreept dat Theroux de duistere en mysterieuze wereld van de pedofilie betreedt en dient hierdoor als pathetisch bewijs dat de wereld van de pedofilie gevaarlijk is.

Ten derde zijn er tussen de scènes door korte shots van zwart beeld. Tijdens deze shots is er een non-diëgetisch geluid te horen van een deur die wordt gesloten. Dit geluid geldt als een logisch bewijs dat de delinquenten zijn opgesloten in Coalinga. Dit benadrukt het idee dat de delinquenten gevaarlijk zijn voor de samenleving en onderstreept een representatie van de delinquent als crimineel en gevaarlijk.

Afbeelding 20: Scène 14.

Afbeelding 21: THE ADDAMS FAMILY

Ten slotte zijn er enkele scènes waarbij delinquenten liederen zingen. Een exemplarische scène die bijdraagt aan een perspectief op pedofilie is te zien in scène 14. In deze scène zien we een groep van delinquenten die rondom een piano staan (afbeelding 20). Zij zingen de titelsong van THE ADDAMS FAMILY: “They’re creepy and they’re kooky, Mysterious and spooky, They’re altogether ooky, THE ADDAMS FAMILY.” Deze tekst een verwoording is van de representatie van de pedofiel. Ze zijn eng, gek, mysterieus en gevaarlijk. Daarbij dient deze scène als een directe verwijzing naar de welbekende Addams Family. Dit is een fictieve familie die houdt van alles wat macaber en obscuur is. Zij passen hierdoor niet in de normale

samenleving maar worden vaak vreemd of angstaanjagend gevonden. De familie bestaat zelf ook deels uit monsters (afbeelding 21). Dat de delinquenten hun titelsong zingen dient als een logisch bewijs dat zij zelf vergeleken kunnen worden met deze familie. Zij zijn ook vreemd, angstaanjagend en monsterlijk en passen hierom ook niet in de normale samenleving. Het gebruik van de muziek in deze scène draagt bij aan een representatie van de pedofiel als vreemd, onbetrouwbaar en gevaarlijk.

Hoofdstuk 5. Conclusie

In deze scriptie is er onderzoek gedaan naar de representatie van de pedofiel in de documentaire LOUIS THEROUX: A PLACE FOR PAEDOPHILES. Om dit te onderzoeken is de theorie van Nichols over het gebruik van retorica in de documentairefilm aangehaald. Hierbij is gelet op de departementen *invention*, *arrangement*, *delivery* en *style*. De departementen *arrangement*, *delivery* en *style* zijn ieder apart geanalyseerd. *Invention* is geïntegreerd in deze departementen.

Zoals in hoofdstuk 1 naar voren is gekomen, wordt de representatie van de pedofiel door de media gekenmerkt door eenzijdige en negatieve berichtgevingen. Er wordt in de artikelen vaak niet met kennis gesproken over het onderwerp, maar vooral angst gezaaid door de pedofiel neer te zetten als de Ander en een bedreiging voor de samenleving. Hierdoor ontstaat er een 'wij versus zij'-discours. Deze representatie draagt bij aan een morele paniek in de samenleving.

Enkele kenmerken die in hoofdstuk 1 worden genoemd zijn terug te zien in de representatie die deze documentaire biedt. Ten eerste benadrukt de narratieve structuur een duistere wereld die ver weg staat van onze normale samenleving. Door zowel voor- als tegenargumenten te benoemen, lijkt het alsof de documentaire geen moreel oordeel biedt. Door de structuur heeft Theroux echter zelf het laatste woord waardoor zijn argument –dat de pedofiel gevaarlijk en manipulatief is– alsnog wordt benadrukt. Dit is volgens Nichols één van de karakteristieken van het departement *arrangement*, op deze manier komt het argument van de documentaire sterker over. Door het opvoeren van de verschillende personages wordt er aangetoond dat de pedofiel onbetrouwbaar en onveranderlijk is.

Ten tweede draagt ook het personage Louis Theroux bij aan deze negatieve representatie. Door zijn lichaamshouding wordt een 'wij versus zij'-discours, dat ook werd benoemd in hoofdstuk 1, geconstrueerd en wordt de pedofiel buiten de samenleving geplaatst. Daarbij wordt de pedofiel door de inzet van het personage Louis Theroux neergezet als minderwaardig en een bedreiging voor de samenleving.

Ten derde profileert ook de *style* van de documentaire deze negatieve representatie van de pedofiel. Door de *mise-en-scène* wordt de pedofiel gerepresenteerd als de Ander, een gevaarlijk en onnatuurlijk wezen. Door keuzes in de cameravoering en muziek wordt er een onheilspellende stemming gecreëerd. Ook wordt er een vergelijking gemaakt met een gevangenis, wat benadrukt dat de pedofiel een bedreiging is voor de normale samenleving. Daarbij wordt er veelal letterlijk, en hierdoor ook figuurlijk, neergekeken op de pedofiel. Dit draagt bij aan een representatie van de pedofiel als minderwaardig. De scène waarin de pedofielen samen zingen verwoordt de algehele representatie die we terugzien in de documentaire: de pedofiel is eng, gek, mysterieus en gevaarlijk.

Deze eenzijdige en negatieve representatie draagt bij aan een 'wij versus zij'-discours. De pedofiel wordt neergezet als de Ander, een bedreiging voor de samenleving. Op deze manier draagt ook deze documentaire bij aan de morele paniek in de samenleving. De representatie die de documentaire biedt wordt echter genuanceerd. Zo zijn er enkele scènes die plaatsvinden in de slaapkamers van de delinquenten. Door deze persoonlijke setting wordt er benadrukt dat zij eerlijk en open zijn. In deze scènes beweren de mannen dat zij beseffen hoe verschrikkelijk pedofilie is en vertellen zij er alles aan te doen om goede burgers te worden. Deze scènes benadrukken de menselijke kant van de pedofiel. Ook het personage Mr. Lamb draagt bij aan deze nuance. Deze delinquent is genezen door middel van therapie en een zelfgekozen castratie. Dit personage laat zien dat pedofielen veranderlijk zijn.

In hoofdstuk 1 is benoemd dat de fictiefilm een genuanceerd beeld geeft van de pedofiel. Volgens het onderzoek van Green en Goode onderstreept de representatie van pedofilie in de fictiefilm het belang van het bespreekbaar maken van het thema pedofilie. Daarbij wordt de pedofiel neergezet als menselijk. Ook wordt er volgens Green en Goode benadrukt dat de pedofiel kan veranderen en naast ons kan leven in de maatschappij. Ondanks dat deze documentairefilm net als de fictiefilm de menselijke kant van de pedofiel laat zien, strookt de representatie van de documentaire niet met die van de fictiefilm. Het beeld dat de documentaire schept van de pedofiel lijkt hier op zichzelf te staan als een representatie die de nadruk legt op de pedofiel als van nature slecht en een bedreiging voor onze samenleving, maar met een menselijke kant die kan worden bereikt met veel geduld en therapie. Theroux concludeert echter dat ondanks het vele werk en alle inzet van de therapeuten, er een kleine kans is dat deze menselijke kant nog bereikt kan worden. Zo blijft pedofilie volgens de documentairefilm een problematisch fenomeen dat ondanks veel goede wil van de buitenwereld onoplosbaar lijkt door het monsterlijke karakter van de pedofiel.

Dit onderzoek kent enkele beperkingen. Zo is er niet gekeken naar de gehele documentaire, maar is er gebruik gemaakt van enkele exemplarische sequenties. Ondanks mijn inzet om een betrouwbaar onderzoek te doen kan dit een vertekend beeld geven van de documentaire. Daarbij is in dit onderzoek gekeken naar één enkele documentaire. Om

daadwerkelijk een uitspraak te kunnen doen over de representatie van pedofilie door de documentairefilm zullen meerdere documentaires geanalyseerd moeten worden. Voor een vervolgonderzoek zou het ook interessant zijn om de representatie van pedofilie in de documentairefilm uit verschillende landen te vergelijken. Deze documentaire is geproduceerd door de BBC uit Engeland en is hierdoor niet representatief voor het perspectief dat in bijvoorbeeld Nederland gegeven wordt over dit subject.

Bibliografie

- Bordwell, David en Kristin Thompson. *Film Art: An Introduction*. New York: McGraw-Hill, 2013.

- Cohen, Stanley. *Folk Devils and Moral Panics: The Creation of the Mods and Rockers*. Londen: Routledge, 2002.
- Geer, Chris en Yvonne Jewkes. "Extremes of Otherness: Media Images of Social Exclusion." *Social Justice* 32 (2005): 20-31.
- Green, Lelia en Sarah Goode. "The Hollywood Treatment of Paedophilia: Comparing Some Cinematic and Australian Press Constructions of Paedophilia Between 2003 and 2006." *Australian Journal of Communication* 35 (2008): 71-85.
- Health and Human Service. "Summary of the HIPAA privacy rule." geraadpleegd 6 juli 2017. <https://www.hhs.gov/hipaa/for-professionals/privacy/laws-regulations/index.html>
- Hesling, Willem. "Retoriek van de film." In *Filmkunde: Een Inleiding*, geredigeerd door Peter Bosma, 225-240. Nijmegen: Sun/Open Universiteit, 1991.
- Independent. "The word on Louis Theroux: A place for Paedophiles." geraadpleegd 7 juli 2017. <http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/tv/features/the-word-on-louis-theroux-ndash-a-place-for-paedophiles-1673315.html>
- Kitzinger, Jenny. "The ultimate neighbour from hell? Stranger danger and the media framing of paedophiles," in *Social Policy, the Media and Representation*, geredigeerd door Robert Franklin, 207-221. Londen: Psychology Press, 1999.
- McCartan, Kieran. "Media Constructions of, and reactions to, paedophilia in society." in *Managing High-Risk Sex Offenders in the Community*, geredigeerd door Karen Harrison, 249-269. Londen: Routledge, 2010.
- Nichols, Bill. *Introduction to Documentary*. Indiana: Indiana University Press, 2010.
- Plantinga, Carl R. *Rhetoric and Representation in Nonfiction Film*. New York: Cambridge University Press, 1997.
- Renov, Michael. *Theorizing Documentary*. Londen: Routledge, 2012.
- Telegraph. "Louis Theroux documentary on paedophiles prompts viewer complaints." geraadpleegd 7 juli 2017. <http://www.telegraph.co.uk/news/celebritynews/5189171/Louis-Theroux-documentary-on-paedophiles-prompts-viewer-complaints.html>

Filmografie

- "Louis Theroux: A Place for Paedophiles." NPO Doc. Laatst geraadpleegd op 18 maart 2017. http://www.npoplus.nl/play/louis_theroux_a_place_for_paedophiles/2017-01-13/VPWON_1249187/282281.

Bijlage 1: Sequentieanalyse

Scene + tijd	Wat gebeurt er	Montage + Cameravoering	Geluid	Mise-en-scene
1. 00:00	<p>Shot 1. Uitgestrekte weide, droog</p> <p>Shot 2. Louis staat in een gang tussen de seksdelinquenten, er is een gesprek waarin Louis aan seksdelinquent vraagt of hij doorheeft wat de buitenwereld van hem vindt en wat zijn visie hierop is.</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot</p> <p>Shot 2. Medium Shot. Camera switcht tussen Louis en seksdelinquent. Camera staat naast Louis (schuin onder) en tegenover de zedendelinquent</p>	<p>Diëgetisch interview tussen Louis en delinquent</p>	<p>Shot 1. uitgestrekt, daglicht en stralende zon, geen verdere bebouwing.</p> <p>Shot 2. Louis draagt blauw overhemd, mannen om hen heen dragen beige kleding. Er is daglicht van buiten door de ramen.</p>
2. 00:55	<p>Shot 1. Zwart beeld</p> <p>Shot 2. Rijden over een weg door uitgestrekte vlakte (woestijn)</p> <p>Shot 3. Ver shot van de ziekenhuis</p> <p>Shot 4. Rijden langs een bord Coalinga State Hospital</p> <p>Shot 5. Louis loopt door een hek ziekenhuis in</p> <p>Shot 6. Interview seksdelinquent, wat heb je gedaan.</p> <p>Shot 7. Lange gang</p> <p>Shot 8. Kijken gang in via Fisheye in hoek</p> <p>Shot 9. Louis loopt naar buiten door hekken heen</p> <p>Shot 10. Grote ruimte</p> <p>Shot 11. Via raam naar buiten op de grond</p> <p>Shot 12. Delinquent kijkt camera in en zegt niet aangetrokken te zijn tot kinderen</p>	<p>Shot 1. Zwart beeld</p> <p>Shot 2. Extra Long Shot</p> <p>Shot 3. Extra Long Shot</p> <p>Shot 4. Knee Shot</p> <p>Shot 5. Medium Shot</p> <p>Shot 6. Medium Shot, camera staat naast Louis en tegenover seksdelinquent</p> <p>Shot 7. Long Shot</p> <p>Shot 8. Big Close-up</p> <p>Shot 9. Close-up</p> <p>Shot 10. Extra Long Shot</p> <p>Shot 11. Medium Shot</p> <p>Shot 12. Medium Shot, kijkt recht camera in.</p> <p>Shot 13. Knee Shot, camera volgt Louis</p> <p>Shot 14. Medium Shot, camera volgt Louis</p> <p>Shot 15. Long Shot</p> <p>Shot 16. Titel</p>	<p>Shot 1. Non-diëgetisch geluid van deur die dichtslaat.</p> <p>Shot 2 t/m 15. Strijkmuziek (viool) met harp (non-diëgetisch) en interview</p> <p>Shot 4. Voice over van Louis (non-diëgetisch)</p> <p>Shot 6. Interview seksdelinquent</p> <p>Shot 7 t/m 15. Voice-over Louis</p>	<p>Shot 2 t/m 4. Daglicht, stralende zon. Geen verdere bebouwing te zien.</p> <p>Shot 5. Alleen hekken te zien</p> <p>Shot 6. Grote open ruimte, daglicht via dichte ramen valt naar binnen.</p> <p>seksdelinquenten dragen beige kleding.</p> <p>Shot 7. Donkere gang, TL licht</p> <p>Shot 8. Donkere gang, TL licht</p> <p>Shot 9. Zonlicht, alleen hekken te zien</p> <p>Shot 10. Grote gesloten ruimte, natuurlijk licht via gesloten ramen</p> <p>Shot 11. Binnen erg donker, buiten licht</p> <p>Shot 12. Zedendelinquent draagt beige, kijkt recht camera in, TL licht schijnt op hem, achter hem een gesloten raam</p> <p>Shot 13. Buiten licht,</p>

	Shot 13. Louis loopt ziekenhuis in door beveiligingspoorten Shot 14. Louis loopt ruimte in Shot 15. Lange gang Shot 16. Titel			binnen donker, hij loopt donkere ruimte in shot 14. Grote ruimte, veel TL licht Shot 15. Geen natuurlijk licht, TL licht Shot 16. Titel
3. 2:24	Shot 1. Zwart beeld Shot 2. Auto rijdt door twee hekken Shot 3. Vershot Ziekenhuis Shot 4. Louis loopt door gang en gaat ruimte in	Shot 1. Zwart beeld Shot 2. Extra Long Shot Shot 3. Extra Long Shot Shot 4. Medium Shot	Shot 1. Deur die dichtslaat Shot 2 t/m 4. Voice-over Louis die verteld muziek weg	Buiten veel zonlicht, binnen is het donkerder. Shot 4. Louis wordt gevolgd door een bewaker terwijl hij donkere gang met TL licht doorloopt
4. 3:07	Shot 1. Mr. Rigby loopt op Louis af Shot 2. Ze staan in de gang, kort interview over wie Mr. Rigby is. Shot 3. Interview met Mr. Rigby in zijn slaapkamer. Louis wijst hen op de posters van jong ogende jongens boven het bed	Shot 1. Medium Close-up Shot 2. Medium Close-up (camera staat naast Louis, tegenover therapeut en Mr. Rigby. Shot 3. Medium Shot (1x close up poster boven het bed) Camera staat naast Louis en tegenover Mr. Rigby	Interview tussen Louis en Mr. Rigby	Shot 1 t/m 2 Gang zonder daglicht, alleen TL licht. Mr. Rigby draagt beige kleding, therapeut en Louis dragen overhemden. Shot 3. Slaapkamer met persoonlijke spullen aan de muur, veel posters van mannen. TL licht, gordijnen voor ramen zijn dicht. Achterin de slaapkamer zit er een Fisheye aan de muur.
5. 7:20	Shot 1. Lange gang met enkele mensen Shot 2. Lange gang Louis loopt door gang naar camera, erlangs. Shot 3. Louis staat bij deur en begroet verschillende seksdelinquenten die binnenkomen Shot 4. Groep sessie therapie (veel verschillende shots waarbij soms close-up van seksdelinquent die	Shot 1. Extra Long Shot van grond Shot 2. Extra Long Shot naar medium shot Shot 3. Medium Shot Shot 4. wisselende shots; Long Shot, Medium Shot, Medium Close Up en Close Up, allemaal achter Louis	Shot 1 t/m 4. Strijkmuziek (viool) met harp, verdwijnt in shot 4. Shot 3 t/m 4. Voice-over Louis en diëgetisch seksdelinquent praat over zijn seksualiteit.	Shot 1 t/m 2. Erg donker, beetje TL licht Shot 3 t/m 4. Dichte ruimte, TL Licht.

	praat over zijn problemen)			
6. 8:30	<p>Shot 1. Lange gang</p> <p>Shot 2. Louis loopt door gangen en ruimte met therapeut; interview over het aardig vinden van de mannen ondanks wat ze hebben gedaan. Hoe ga je met hun stigma om.</p> <p>Shot 3. Louis in gesprek met therapeut en seksdelinquent in recreatieruimte. Therapeut geeft aan dat ze van dezelfde muziek houden. Hierna vraagt Louis wat hij precies heeft gedaan en of hoe hij zich er nu over voelt.</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot van grond af gefilmd</p> <p>Shot 2. Medium Shot, camera loopt voor hen uit. Lichtelijk onder.</p> <p>Shot 3. Medium Shot</p>	<p>Shot 1. Voice-Over, non-diëgetisch</p> <p>Shot 2. Interview, diëgetisch</p> <p>Shot 3. Interview, diëgetisch</p>	<p>Shot 1. Dichte donkere gang met TL licht</p> <p>Shot 2. Lange brede gang met veel licht, ramen aan zijkant (dicht) waar veel natuurlijk licht doorheen valt.</p> <p>Shot 3. Kort door donkere gang, hierna in grote open ruimte waar veel hobbyspullen (tafeltennistafel, computer) staan. Veel Halloween versiering op de muren.</p>
7. 12:20	<p>Shot 1. Lange gang</p> <p>Shot 2. Bord Neurological Testing</p> <p>Shot 3. Louis loopt de ruimte in en interview met therapeute en technisch medewerker over manieren om te testen of de mannen seksueel opgewonden raken door kinderen.</p> <p>Shot 4. Beeld van meetapparaten</p> <p>Shot 5. Therapeute laat ruimte zien waarin het meten</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot</p> <p>Shot 2. Close-up</p> <p>Shot 3. Medium Shot, camera volgt Louis ruimte in. Hierna staat camera naast Louis en tegenover de vrouw. Lichtelijk van onder af gefilmd.</p> <p>Shot 4. Big Close-up</p> <p>Shot 5. Medium Shot</p> <p>Shot 6. Close-up</p>	<p>Shot 1. Voice-over van Louis die verteld over de fases van de behandeling</p> <p>Shot 2 t/m 6. Interview therapeute</p>	<p>Shot 1. Donkere gang met schaduwen.</p> <p>Shot 3. Donkere gang, hierna dichte ruimte met TL licht.</p> <p>Shot 5 t/m 6. Dichte ruimte met TL licht</p>

	plaatsvindt Shot 6. Webcam			
8. 15:07	<p>Shot 1. Ver shot van het ziekenhuis</p> <p>Shot 2. Ramen van ziekenhuis vanuit buiten gefilmd</p> <p>Shot 3. Louis loopt met therapeute langs camera, er voorbij.</p> <p>Shot 4. Achterkant van Louis terwijl hij door gang loopt</p> <p>Shot 5. Louis staat met therapeute in een gang en lopen ruimte in waar Mr Lamb zich bevindt.</p> <p>Shot 6. Interview. Mr. Lamb is een draaimolenbouwpakket in elkaar aan het zetten. Praten over dat hij weg mag, maar geen huis kan vinden i.v.m. zijn achtergrond.</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot</p> <p>Shot 2. Close-up</p> <p>Shot 3. Medium Shot</p> <p>Shot 4. Close-up van voeten naar achterhoofd</p> <p>Shot 5. Medium Shot</p> <p>Shot 6. Medium Shot, camera staat naast Louis en kijkt neer op Mr. Lamb en op naar Louis</p>	<p>Shot 1 t/m 5 Strijkmuziek (viool) met harp (non-diëgetisch)</p> <p>Shot 3 t/m 4 voice-over</p> <p>Shot 5 t/m 6 Interview</p>	<p>Shot 1. buiten veel licht, alleen ziekenhuis in beeld verder geen bebouwing.</p> <p>Woestijnomgeving</p> <p>Shot 2. Ramen in zonlicht, er staan pullen op de kozijnen.</p> <p>Shot 3. geeft weinig licht.</p> <p>Shot 5. gang is erg donker</p> <p>Shot 6. Ruimte met een lange tafel er in. Mr. Lamb zit en Louis staat. Een gesloten raam achter Mr Lamb.</p>
9. 18:35	<p>Shot 1. Lange gang, TL licht</p> <p>Shot 2. Louis praat met therapeute over Mr. Lamb</p> <p>Shot 3. Mr. Lamb vanachter glas die bezig is met zijn draaimolenbouwpakket</p> <p>Shot 4. Louis Theroux kijkt ongemakkelijk</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot</p> <p>Shot 2. Medium shot</p> <p>Shot 3. Knee shot</p> <p>Shot 4. Close-up</p>		<p>Shot 1. TL licht, weinig te zien</p> <p>Shot 2. staan tegen een muur</p>

10. 19:40	<p>Shot 1. Zwart beeld</p> <p>Shot 2. Beeld door tralies heen kijkend naar meer tralies en hekken</p> <p>Shot 3. Golfkar rijdt over een weg omgeven door hekken</p> <p>Shot 4. Ver shot van ziekenhuis</p> <p>Shot 5. Louis loopt door gang heen</p> <p>Shot 6. Balie en medewerker</p> <p>Shot 7. Louis en therapeute uitleg wat ze nu gaan doen</p> <p>Shot 8. Andere kant van de gang staat Mr. Kitchens</p> <p>Shot 9. Louis, therapeute en Mr. Kitchens lopen een ruimte in</p> <p>Shot 10. Bord behandelkamer met naam therapeute</p> <p>Shot 11. Interview met Mr. Kitchens. Hij legt uit dat hij niet op kinderen valt en daarom niet meedoet met het therapeutische programma.</p>	<p>Shot 1. Zwart beeld</p> <p>Shot 2. Close-up</p> <p>Shot 3. Long Shot</p> <p>Shot 4. Extra Long Shot</p> <p>Shot 5. Medium shot, camera volgt Louis, lichtelijk van onder.</p> <p>Shot 6. Long Shot</p> <p>Shot 7. Medium Shot</p> <p>Shot 8. Close-up</p> <p>Shot 9. Medium Shot</p> <p>Shot 10. Close-up</p> <p>Shot 11. Medium Shot, camera naast Louis en tegenover Mr. Kitchens. Camera staat recht tegenover Mr. Kitchens en schuin onder Louis. Mr. Kitchens kijkt kort recht de camera in om te zeggen dat hij niet op kinderen valt.</p>	<p>Shot 1. Deur die dichtslaat</p> <p>Shot 1 t/m 3 westernmuziek met gitaar (nondiegetisch)</p> <p>Shot 3. Voice-over Louis</p> <p>Shot 11. Interview met Louis en Mr. Kitchens</p>	<p>Shot 2 t/m 4 Daglicht, ziekenhuis op de achtergrond</p> <p>Shot 5. Lange gang met TL licht, er lopen enkele seksdelinquenten en bewakers langs hem.</p> <p>Shot 7. Staan tegen een muur</p> <p>Shot 11. Dichte ruimte, TL licht. Mr. Kitchens zit recht onder een TL licht. Achter hem is een dicht raam.</p>
--------------	---	---	---	--

<p>11. 24:26</p>	<p>Shot 1. Ver shot ziekenhuis Shot 2. We staan buiten, een man werkt aan iets op een tafel, hierna zien we iemand langslopen in sportkleding. De man aan tafel zet klassieke muziek op. Shot 3. Beeld van de omgeving Shot 4. Wachtrij met zedendelinquenten bij een cafetaria Shot 5. Zedendelinquenten spelen tennis Shot 6. Louis staat tegen een muur en kijkt naar zedendelinquenten die tennissen Shot 7. Lange gang Shot 8. Hobbyruimte, zedendelinquenten zijn aan het klussen Shot 9. Louis loopt achter een bewaker aan naar buiten Shot 10. Interview met zedendelinquent over de (mentale) status van de patiënten en het ziekenhuis Shot 11. bewaker doet hek open zodat de zedendelinquenten weer weg kunnen</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot Shot 2. Medium Shot Shot 3. Extra Long Shot Shot 4. Knee Shot Shot 5. Medium Shot Shot 6. Long Shot Shot 7. Extra Long Shot Shot 8. Medium Shot, camera staat naast Louis Shot 9. Knee Shot Shot 10. Medium Shot, camera staat naast Louis en tegenover seksdelinquent Shot 11. Long Shot</p>	<p>Shot 2. Diegetisch geluid van de man die zijn muziek opzet, hierna hoor je zacht de klassieke muziek. Shot 3 t/m 9. Klassieke muziek zwelt aan, verdwijnt tijdens interview shot 9. Shot 4 t/m 9. Voice-over Louis over dat de delinquenten veel bewegingsvrijheid hebben en hobby's kunnen uitoefenen. Shot 9t/m 10. Interview Shot 11. diëgetisch geluid</p>	<p>Shot 1. Veel daglicht Shot 2. buiten, veel daglicht, begroeiing. Ziet er uit als een klein park met picknicktafel. Shot 3. Schemerlicht. Alleen natuur, geen bebouwing. Enkele elektriciteitspalen. Shot 4. TL licht, zedendelinquenten in een rij, dragen allemaal beige. Shot 5. TL licht Shot 6. Donkere gang met veel schaduwen Shot 7. Dichte ruimte met TL licht Shot 8. Veel daglicht Shot 9 t/m 11. Staan tussen hekken in, veel daglicht, gedurende interview hekken constant in beeld.</p>
----------------------	---	--	---	---

12. 26:24	<p>Shot 1. Buiten langs een hek kijken naar andere hekken</p> <p>Shot 2. Beeld kijkend naar de gang via fisheye in de hoek</p> <p>Shot 3. Bord Core Programme Administration</p> <p>Shot 4. Kleine ruimte met een grote tafel, links zit Mr. Rigby, Louis staat tegen een muur</p> <p>Shot 5. Poster uit kamer Mr. Rigby</p> <p>Shot 6. Mr. Rigby in de hoek</p> <p>Shot 7. Beeld van de gehele ruimte</p>	<p>Shot 1. Extra Long shot</p> <p>Shot 2. Big Close-up & Extra Long Shot</p> <p>Shot 3. Close-up</p> <p>Shot 4. Long Shot</p> <p>Shot 5. Close-up</p> <p>Shot 6. Medium Shot</p> <p>Shot 7. Knee shot</p>	<p>shot 2 t/m 3. Voice-over Louis leidt in wat er gaat gebeuren.</p> <p>Shot 4t/m Shot 7. interview over de poster met Rigby en de therapeuten</p>	<p>Shot 1. Daglicht, alleen hekken te zien</p> <p>Shot 2. veel mensen lopen door de gang</p> <p>Shot 4 t/m 7. Dichte ruimte met enkele TL lichten, Louis staat en de rest zit aan tafel. Camera kijkt neer op Mr. Rigby en op naar Louis.</p>
13. 29:19	<p>Shot 1. Bord ruimte Treatment Unit</p> <p>Shot 2. Lange gang met enkele mensen</p> <p>Shot 3. Louis loopt door kleine gang</p> <p>Shot 4. Gaan kamer in</p> <p>Shot 5. Bordje Privacy Please</p> <p>Shot 6. Interview in ruimte met Mr. Price, hij legt uit over zijn testen die hij wou manipuleren wat hij niet deed. Hierna laat hij weten de therapeute er niet meer bij te willen hebben. Hij gaat weg en Louis praat met de therapeute verder over Mr. Price en zijn reactie.</p>	<p>Shot 1. Close-up</p> <p>shot 2. Extra Long Shot</p> <p>Shot 3. Extra Long Shot</p> <p>Shot 4. Medium Shot</p> <p>Shot 5. Close-up</p> <p>Shot 6. Medium Shot, camera staat naast Louis, kijkt op naar mensen in de ruimte</p>	<p>Shot 1. Deur die dichtslaat</p> <p>Shot 2 t/m 3. Voice-over Louis, we gaan het hebben over testresultaten van Mr. Price</p> <p>Shot 3 t/m 6. Interview</p>	<p>Shot 2. Grote gang met TL licht, erg donker</p> <p>Shot 3. Kleine gang , erg donker met TL licht</p> <p>Shot 4. Donker</p> <p>Shot 5. Bordje heeft bloemen en sierlijke beschrijving</p> <p>Shot 6. Kleine ruimte met open deur, erg donker en een beetje TL licht.</p>
14. 33:27	<p>Shot 1. Ziekenhuis van een afstand</p> <p>Shot 2. In grote</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot</p> <p>Shot 2. Long Shot,</p>	<p>Shot 1. Diëgetisch geluid</p>	<p>Shot 1. Schemering, Enkele lantaarnpalen zijn aan bij het</p>

	<p>ruimte met veel zedendelinquenten zien we Louis lopen</p> <p>Shot 3. iemand is aan het werk aan een podium</p> <p>Shot 4. Interview zedendelinquent, wat is er aan de hand (Halloweenfeest). Praten kort over zijn geschiedenis met kinderen en daarna over het drankje.</p> <p>Shot 5. Mannen staan om piano heen en zingen</p>	<p>camera is niet bij Louis maar kijkt van een afstand toe</p> <p>Shot 3. Long Shot</p> <p>Shot 4. Medium Shot, camera staat naast Louis en tegenover zedendelinquent</p> <p>Shot 5. Wisselende Shots, Knee Shots en enkele close-ups van de zingende zedendelinquenten</p>	<p>Shot 2 t/m 3. Voice-over Louis, hij blijft een avond bij een feest.</p> <p>Shot 4. Interview</p> <p>Shot 4 t/m 5. Einde van shot 4 begint muziek Addams family</p>	<p>ziekenhuis.</p> <p>Shot 2. Grote drukke ruimte, TL licht</p> <p>Shot 3. Man in zwarte kleding werkt aan podium, zedendelinquent verteld hem wat hij moet doen. Op het podium enkele grafstenen.</p> <p>Shot 4. man staat tegen een muur en drinkt een glas punch. Hij draagt beige.</p> <p>Shot 5. In de grote ruimte staat een groep zedendelinquenten te zingen.</p>
15. 35:52	<p>Shot 1. Lange gang met groep schaduwen</p> <p>Shot 2. Gang die uitkijkt op grote ruimte, erg donker</p> <p>Shot 3. Mensen lopen voorbij in een gang, we zien alleen voeten en grond</p> <p>Shot 4. Louis loopt door gang</p> <p>Shot 5. Beeld door raam naar buiten, we zien tralies</p> <p>Shot 6. Interview Mr. Lamb over zijn castratie en zijn daden. Waarom deed hij dit? Het was een obsessie en waren zelf vroeg in hun leven in contact geweest met seksualiteit (bijvoorbeeld misbruik).</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot vanaf grond</p> <p>Shot 2. Extra Long Shot vanaf grond</p> <p>Shot 3. Long Shot op grond</p> <p>Shot 4. Medium Shot, camera loopt voor Louis uit en filmt van onder. Shot 5. Close-up en Long Shot, naar boven gefilmd</p> <p>Shot 6. Medium Shot, camera staat naast Louis en tegenover Mr. Lamb</p>	<p>Shot 1. Diëgetisch geluid</p> <p>Shot 2 t/m Strijkmuziek met harp (plukken) non-diëgetisch</p> <p>Shot 4 t/m 5. Voice-over Louis</p> <p>Shot 5 t/m 6. Interview Mr Lamb, muziek verdwijnt langzaam</p>	<p>Shot 1. Erg donker, enkele schaduwen en veel TL licht</p> <p>Shot 2. Erg donker, weinig zicht</p> <p>Shot 3. Erg donker, weinig zicht</p> <p>Shot 4. Lange gang met daglicht van buiten en TL licht</p> <p>Shot 5. Binnen schaduw en donker, buiten daglicht</p> <p>Shot 6. Staan in slaapkamer, gordijn om bed heen, TL licht en dichte ramen achter Mr. Lamb,</p>

<p>16. 39:38</p>	<p>Shot 1. Lange gang met twee bewakers Shot 2. Beeld van landbouwwerk buiten Shot 3. Beeld van bewakingstoren en hekken Shot 4. Hek en tralies met zon er doorheen Shot 5. Beeld van ruimte, lopen enkele mensen doorheen shot 6. Louis loopt door gang Shot 7. Kort gesprek man verhuurt DVD's Shot 8. Louis loopt ruimte in en interviewt zedendelinquenten over het ziekenhuis Shot 9. Tralies Shot 10. Interview Mr. Yahn Shot 11. Mr. Yahn en Louis lopen door een gang tijdens interview, lopen ook andere mensen langs Shot 12. Mr. Yahn en Louis staan in afgelegen gang tijdens interview. Hij geeft aan alleen in therapie te gaan als dat betekent dat hij weg mag. Shot 13. Ver shot van ziekenhuis</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot Shot 2. Extra Long Shot Shot 3. Long Shot Shot 4. Medium Shot Shot 5. Extra Long Shot shot 6. Medium Shot shot 7. Medium Shot Camera naast Louis en tegenover delinquent Shot 8. Medium Shot Camera naast Louis en tegenover delinquent Shot 9. Close-up Shot 10. Medium Shot, Camera naast Louis en tegenover Mr. Yahn, schuin onder. Shot 11. Medium Shot, camera loopt voor hen uit Shot 12. Medium Shot, Camera naast Louis en tegenover Mr. Yahn, schuin onder Shot 13. Extra Long Shot, eindigt met Fade out</p>	<p>Shot 1 t/m 8 Non-diëgetisch muziek The Elegants: Little Star Shot 4 t/m 9 Voice-over Louis, mensen zullen hier de rest van hun leven blijven, niet iedereen is blij met de documentaire en willen laten zien dat zij nooit meer vrij komen maar dit wel verdienen. Shot 7 t/m 8 Korte interviews Shot 10 t/m 12 Interview met Mr. Yahn Shot 13. Stilte</p>	<p>Shot 1. Veel daglicht van buiten Shot 2. Schemer buiten, geen bebouwing verder te zien. Shot 3. Veel tralies en hekken, daglicht. Shot 4. Veel tralies en hekken, daglicht. Shot 5. Licht van door ramen naar binnen. Shot 6. Donkere gang, TL licht Shot 7. TL licht, achter de man is een raam waar licht doorheen valt Shot 8. Veel licht Shot 9. Blauwe lucht achter de tralies Shot 10. Binnen, TL licht Shot 11. Donkere gang met TL licht, lopen bewakers en andere zedendelinquenten door de gang. Mr. Yahn draagt beige Louis blauw overhemd Shot 12. Afgelegen gang, TL licht. Mr. Yahn staat tegen een muur Shot 13. Schemering, ziekenhuis erg ver weg en geen verdere bebouwing</p>
----------------------	--	---	---	---

17. 44:59	Shot 1. Zwart beeld Shot 2. Raam van buitenkant af gefilmd Shot 3. Delinquenten zingen in een koor Shot 4. Beeld van ziekenhuis buitenaf Shot 5. Een vogel zit op hek en vliegt weg Shot 6. Louis Theroux Shot 7. Zingende zedendelinquenten Shot 8. Zingende zedendelinquenten Shot 9. Zingende zedendelinquenten	Shot 1. Zwart beeld Shot 2. Close-up, van onderaf gefilmd Shot 3. Camera switcht van Medium Shot naar Close-up Shot 4. Long Shot Shot 5. Close-up Shot 6. Medium Close-up schuin onder Shot 7. Medium Shot schuin onder Shot 8. Medium Close-up schuin onder Shot 9. Medium Shot schuin onder	Shot 1 t/m 9. Kerstmuziek gezonden door delinquenten (diëgetisch) Night of Miracles	Shot 1. Zwart beeld Shot 2. Zon valt op ramen Shot 3. Kleine ruimte met veel mensen, allemaal dragen zij beige. TL licht Shot 4. Buiten erg zonnig, schaduw op het gebouw. Shot 5. Zonnig, alleen hek te zien en vogel Shot 6. TL licht, geen licht van buitenaf. Louis draagt blauwe blues Shot 7 t/m 9. Delinquenten dragen ieder beige kleding, dichte ruimte met TL licht
18. 46:32	Shot 1. Beeld door raam naar buiten, we zien tralies Shot 2. Louis loopt een kamer in gang op Shot 3. Louis loopt door de gang Shot 4. Grote gang met veel delinquenten Shot 5. Balie met zedendelinquent die schoonmaakt	Shot 1. Medium Shot Shot 2. Medium Shot, van zijkant later achter schuin onder Shot 3. Medium Shot Shot 4. Extra Long Shot Shot 5. Long Shot	Shot 1. Stilte Shot 2 t/m 5. Voice-over Louis; relatively normal they came across, but that enabled them to groom their victims, and I was keen not to be taken in.	Shot 1. Binnen erg donker, buiten zonnig Shot 2. TL licht, dichte ruimte, enkele bewakers Shot 3. Donkere gang, kort bewaker in beeld Shot 4. Dichte ruimte, veel licht Shot 5. normaal licht
19. 47:07	Shot 1. beeld door raam naar buiten, we zien een basketbalveld Shot 2. Interview met Mr. Rigby en therapeut	Shot 1. Close-up/ Long Shot Shot 2. Medium Shot	Shot 1. Voice-over Louis ; afspraak met Mr. Rigby over zijn testresultaten Shot 2. Medium Shot/ Medium Close-up. Camera naast Louis en tegenover Rigby en therapeut. Licht van onder gefilmd.	Shot 1. Binnen erg donker, buiten zonnig Shot 2. Donkere ruimte met weinig TL licht.

<p>20. 49:33</p>	<p>Shot 1. Beeld van gang via Fisheye in hoek Shot 2. Louis loopt door gang Shot 3. Interview Mr. Price en therapeute in kleine ruimte (hierin wisselen enkele shots waarin we close-ups hebben van mensen die spreken, eindigend met een close-up van Louis die Mr. Price aankijkt)</p>	<p>Shot 1. Close-up/Extra Long Shot Shot 2. Medium Shot/Knee Shot Shot 3. Medium Shot, schuin onder. Mr. Price links, Louis midden tegenover camera en therapeute rechts van camera.</p>	<p>Shot 1. Stilte Shot 2. Voice-over Louis; gaan nu naar Mr. Price Shot 3. Interview Mr. Price</p>	<p>Shot 1. TL licht, weinig te zien Shot 2. Lichte gang, enkele bewakers op achtergrond Shot 3. Dichte ruimte, donker, enkele TL buizen. Op achtergrond raam waar gordijnen voor hangen. Mr. Price draagt beige kleding</p>
<p>21. 52:28</p>	<p>Shot 1. Grote ruimte, iemand staat in hoogwerker en zet een kerstboom neer Shot 2. Man in hoogwerker Shot 3. Louis loopt door gang en gaat kamer in Shot 4. Interview met Mr. Lamb, Louis staat tegen een muur de rest zitten aan een tafel. Louis wordt neergezet als representatie van de community en hij geeft aan te willen dat Mr. Lamb laat weten wat hij heeft gedaan "own up to them" Shot 5. Twee stoelen in een ruimte</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot Shot 2. Long Shot Shot 3. Medium Shot, volgt Louis van achteren Shot 4. Medium Shot. Louis staat de rest zit, camera kijkt neer op zittende en op naar Louis Shot 5. Long Shot</p>	<p>Shot 1. Stilte Shot 2 t/m 4. Strijkmuziek, harp (plukken) en Voice-over Louis; Terug bij Mr. Lamb, nu heeft Louis zijn dossier gezien en is geschrokken van wat hij heeft gedaan, hierdoor twijfelt hij over de oprechtheid van Mr. Lamb Shot 5. Deur die dichtslaat</p>	<p>Shot 1 t/m 2. Erg veel licht, verder niemand in de ruimte Shot 3. Donkere gang met enkele TL buizen ter verlichting. Shot 4. Erg kleine donkere ruimte met enkele TL buizen ter verlichting. Mr. Lamb draagt beige de rest draagt andere overhemden. Shot 5. Twee stoelen met TL licht erboven, tussenin klok op muur</p>

<p>22. 57:21</p>	<p>Shot 1. Blurred beeld van gang Shot 2. Gang Shot 3. Louis loopt door hekken naar buiten Shot 4. Gang/plafond Shot 5. Hek gaat open Shot 6. Muur binnen Shot 7. Louis loopt naar buiten Shot 8. Plafond Shot 9. weg in woestijn</p>	<p>Shot 1. Extra Long Shot Shot 2. Extra Long Shot, camera gaat achteruit laag bij de grond Shot 3. Medium Shot Shot 4. Medium Shot, camera gaat achteruit naar plafond kijkend Shot 5. Medium Close-up Shot 6. Medium Shot, camera rijdt langs de muur, enkele pamfletten schieten voorbij Shot 7. Medium Shot, zijkant Louis Shot 8. Medium Shot, camera gaat achteruit naar plafond kijken Shot 9. Extra Long Shot. Camera achteruit, filmt door glas heen</p>	<p>Shot 1 t/m 9. Strijkmuziek, harp (plukken) en Voice-over Louis; My time at Coalinga is done</p>	<p>Shot 1. Blurred, donker, enkele mensen lopen door de gang Shot 2. Donkere gang met achterin licht. Shot 3. Mistig, veel hekken en tralies Shot 4. Donker met soms TL buis Shot 5. Mistig Shot 6. Gelige muur, weinig licht Shot 7. Erg mistig buiten, tralies op achtergrond Shot 8. Donker met soms TL buis Shot 9. Geen bebouwing te zien, erg licht, zon schijnt.</p>
----------------------	---	---	--	---

Bijlage 2: Verklaring Kennisneming plagiaatregels

Verklaring Intellectueel Eigendom

De Universiteit Utrecht definieert plagiaat als volgt:

Plagiaat is het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk.

De volgende zaken worden in elk geval als plagiaat aangemerkt:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën of digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften of encyclopedieën zonder aanhalingstekens of verwijzing;
- het opnemen van een vertaling van teksten van anderen zonder aanhalingstekens en verwijzing (zogenaamd "vertaalplagiaat");
- het parafaseren van teksten van anderen zonder verwijzing. Een parafrase mag nooit bestaan uit louter vervangen van enkele woorden door synoniemen;
- het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;
- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplichtig aan plagiaat;
- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die al dan niet tegen betaling door iemand anders zijn geschreven.

Ik heb bovenstaande definitie van plagiaat zorgvuldig gelezen en verklaar hierbij dat ik mij in het aangehechte BA-eindwerkstuk niet schuldig gemaakt heb aan plagiaat.

Tevens verklaar ik dat dit werkstuk niet ingeleverd is/zal worden voor een andere cursus, in de huidige of in aangepaste vorm.

Naam:

Merel van Baal

Studentnummer:

4116291

Plaats:

Utrecht

Datum:

23-06-2017

Handtekening:

